

[A. W. Larsen.]

kvalificerede ansøgere: der vil være endnu flere, der vil blive skuffet i 1968-69, end der var i indværende finansår. Og at det for disse ansøgere og deres familier vil blive en skuffelse, at de får et sådant afslag, til trods for at de er fuldt kvalificerede i lovens forstand til at opnå lånet, ja, det kan ingen, der kender en lille smule til disse forhold, overhovedet være i tvivl om.

Der er også en anden ting, som jeg mener bør rettes i denne lov; det er det samme, som der blev gjort indsigelse mod ved behandlingen af det forrige punkt, nemlig at der sker en rentehævelse for enkerne, når de overtager et sådant hus. Jeg vil her spørge landbrugsministeren, om han herfra vil give tilsagn om, at dette vil blive rettet i lighed med en eventuel rettelse i husmandsloven.

Men jeg regner jo med, at en del af dette får vi lejlighed til at se på i et udvalg; jeg ved, at dette udvalgsarbejde skal gå hurtigt, men jeg går da ud fra, at vi får lov til at drøfte disse sager i udvalget.

I øvrigt vil jeg gerne have lov til at slutte med et par korte bemærkninger af principiel karakter om denne lovgivning. Det er jo sådan, at der er mange arbejdere på landet, der kun er i stand til at få en sund og velindrettet bolig som ramme om deres familieliv, hvis de kan få de lån, som denne lov giver mulighed for. Desuden virker loven til en vis grad saneringsmæssigt i den rigtige retning. Der er vel i den tid, da loven har virket, opført 17.000-18.000 boliger på landet efter denne lovs bestemmelser, og det forhold har jo bevirket, at mange af de forhen usle rønner rundt omkring i vore landdistrikter har måttet ophøre med at fungere som menneskeboliger. Det var de sådan set heller ikke berettigede til, men de fungerede alligevel i et stykke tid; nu er de altså blevet afløst bl. a. af disse landarbejderboliger, og man har på denne måde hævet boligstandarden, ligesom andre boliger er blevet sat i stand eller revet ned og afløst af nye boliger.

Sociale og menneskelige har denne lov stor betydning. Det har jo meget stor betydning menneskeligt set; hvordan man bor, og arbejdere på landet vil også gerne have lov til at bo godt, de sætter pris på at have et rart og et hyggeligt hjem, et hjem, der

danner en tilfredsstillende ramme om familielivet, og er dette hjem, det hus, de bor i, så ydermere deres eget, ja, så stiger tilfredsheden og velbefindendet, og der bliver bedre forhold, mere tilfredshed hos disse små husejere og deres familier. Man træffer jo mange gange, når man færdes i arbejderkredse på landet, det forhold; at den dag, da familien har fået skøde på deres eget hus, den dag er en af de mest tilfredsstillende, en af de lykkeligste dage i en sådan families historie. Det er på denne baggrund, jeg meget stærkt går ind for, at vi ikke alene bibeholder, men også udvider denne lovgivning om udlån til arbejderboliger på landet; således at der fremover vil blive færre og ikke flere skuffede ansøgere til disse lån.

Burgdorf: Denne lov om udlån til arbejderboliger på landet har aldrig vakt større begejstring hos de konservative, og det gør den da fortsat heller ikke. Vi mener stadig, at de 25 mill. kr. kunne anvendes på en bedre og endnu mere fornuftig måde. Det er egentlig for mig at se en lidt underlig lov, som måske med lige så fuld ret kunne høre hjemme under boligministeriet, da det er boliger, det drejer sig om, men det er landbrugsministeren, der fremsætter lovforslaget, selv om landbruget ikke i væsentlig grad er berørt af loven og har glæde af den. Det er jo efterhånden ikke landbrugets medhjælpere, der bygger og beboder disse huse, i hvert fald ikke for kap. IV's vedkommende.

Man må ikke regne med, at der er nogen særlig støtte for landbruget i denne lov, i hvert fald kun i de under kap. VI omhandlede 3 mill. kr.; det kan måske være en støtte og en hjælp for de tyndt befolkede landkommuner, men det er jo en helt anden sag. Der sker i dette lovforslag en ajourføring af rentesatsen for kap. IV's vedkommende, idet forrentningen sættes op fra 3½ pct. til 5 pct., hvad der efter min mening er et skridt i den rigtige retning, men spørgsmålet ligger snublende nær: hvorfor har man ikke foreslået renten sat helt op til de 7 pct., som gælder for lånene under kap. VI-gruppen? Jeg tror ikke, der er særlig stor forskel på disse to grupperes indtjeningsmuligheder, så man skulle synes, at her var en ligeberettigelse på sin plads. Men det er